

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

उ॒भये॒ वा ए॒ते प्र॒जाप॑तेर॒ध्यसृ॑ज्यन्त। दे॒वाश्चा॑सु॒राश्च। तान्न
व्य॑जानात्। इ॒मेऽन्य इ॒मेऽन्य इति॑। स दे॒वान् ५ शू॑न॒करो॑त्।
तान्भ्य॑षु॒णोत्। तान्प॒वित्रे॑णा॒पुना॑त्। तान्प॒रस्ता॑त्प॒वित्रे॑स्य
व्य॑गृह्णात्। ते ग्र॒हा अभ॑वन्। तद्ग्र॒हाणां॑ ग्र॒हत्व॑म्॥१॥

दे॒वता॒ वा ए॒ता यज॑मानस्य गृ॒हे गृ॑ह्यन्ते। यद्ग्र॒हाः।
वि॒दुरे॑नं दे॒वाः। यस्यै॒वं वि॒दुषं॑ ए॒ते ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते। ए॒षा वै
सोम॑स्याऽऽहु॑तिः। यदु॒पा ५ शुः। सोमे॑न दे॒वा ५ स्त॑र्पया॒णीति॑
खलु॒ वै सोमे॑न यजते। यदु॒पा ५ शुं जु॑होति। सोमे॑नै॒व
तद्दे॒वा ५ स्त॑र्पयति। यद्ग्र॒हा जु॑होति॥२॥

दे॒वा ए॒व तद्दे॒वान्गच्छ॑न्ति। यच्च॑म॒सां जु॑होति।
तेनै॒वानु॑रूपेण यज॑मानः सु॒वर्गं लो॒कमे॑ति। किं न्वै॒तदग्रं॑
आसी॒दित्या॑हुः। यत्पात्रा॒णीति॑। इ॒यं वा ए॒तदग्रं॑ आसीत्।
मृ॒न्मया॑नि वा ए॒तान्या॑सन्। तैर्दे॒वा न व्या॒वृत्त॑मगच्छन्। त
ए॒तानि॑ दा॒रुमया॑णि पात्रा॒ण्यप॑श्यन्। तान्य॑कुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्यावृत्तमगच्छन्। यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति।
 व्यावृत्तमेव तैर्यजमानो गच्छति। यानि दारुमयाणि पात्राणि
 भवन्ति। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। यानि मृन्मयानि।
 इममेव तैर्लोकमभिजयति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। काश्चतस्रः
 स्थालीर्वायव्याः सोमग्रहणीरिति। देवा वै पृश्निमदुहन्॥४॥

तस्या एते स्तना आसन्। इयं वै पृश्निः। तामादित्या
 आदित्यस्थाल्या चतुष्पदः पशून्दुहन्। यदादित्यस्थाली
 भवति। चतुष्पद एव तया पशून् यजमान इमां दुहे।
 तामिन्द्र उक्थ्यस्थाल्येन्द्रियमदुहत्। यदुक्थ्यस्थाली भवति।
 इन्द्रियमेव तया यजमान इमां दुहे। तां विश्वे देवा
 आग्रयणस्थाल्योर्जमदुहन्। यदाग्रयणस्थाली भवति॥५॥

ऊर्जमेव तया यजमान इमां दुहे। तां मनुष्या
 ध्रुवस्थाल्याऽऽयुरदुहन्। यद्ध्रुवस्थाली भवति। आयुरेव तया
 यजमान इमां दुहे। स्थाल्या गृह्णाति। वायव्येन जुहोति।
 तस्मादन्येन पात्रेण पशून्दुहन्ति। अन्येन प्रतिगृह्णन्ति। अथो
 व्यावृत्तमेव तद्यजमानो गच्छति॥६॥

ग्रहत्वं ग्रहां जुहोत्यकुर्वतादुहन्नाग्रयणस्थाली भवति नव च॥—————[१]

युव॑ सु॒राम॑मश्विना। नमु॑चावासुरे सचा॑। वि॒पि॒पा॒ना
शु॒भस्प॑ती। इन्द्रं॑ कर्म॑ स्वावतम्। पु॒त्रमि॑व पि॒तरा॑वश्विनो॒भा।
इन्द्रा॑वतं कर्म॑णा द॒सना॑भिः। यथ्सु॑रामं व्यपि॑बः शची॑भिः।
सर॑स्वती त्वा मघवन्नभी॑ष्णात्। अहा॑व्यग्रे ह॒विरा॒स्येते।
सु॒चीव॑ घृतं च॒मू इ॒व सोमः॑॥७॥

वा॒ज॒सनि॑ सु॒यि॒मस्मे सु॒वीर॑म्। प्र॒श॒स्तं धे॑हि य॒शसं॑
बृ॒हन्त॑म्। यस्मिन्नश्वा॑स ऋष॒भास॑ उ॒क्षणः॑। व॒शा मे॒षा
अ॒वसृ॑ष्टास॒ आहु॑ताः। की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृष्ठाय वे॒धसे॑। हृ॒दा
म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्नये॑। नाना॒ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒स॒ सदो॑ मि॒तम्।
मा स॑सृ॒क्षाथां पर॑मे व्यो॒मन्। सुरा॒ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॒ सोम॑
ए॒षः। मा मा॑ हि॒सीः स्वां योनि॑मावि॒शन्॥८॥

यदत्र॑ शि॒ष्ट॑ र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॑ अपि॑बच्छची॑भिः।
अ॒हं तद॑स्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॑ राजा॑नमि॒ह भ॑क्षयामि।
द्वे सु॒ती अ॑शृणवं पि॒तृणा॑म्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्।
ताभ्या॑मि॒दं विश्वं॑ भुव॑न॒समे॑ति। अ॒न्तरा॑ पूर्॒वमप॑रं च के॒तुम्।
यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण गाय॒त्रच्छ॑न्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॑॥९॥

यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण त्रि॒ष्टुच्छ॑न्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॑।

यस्ते देव वरुण जगतीछन्दाः पाशः। तं तं एतेनावं यजे।
 सोमो वा एतस्य राज्यमादत्ते। यो राजा सत्राज्यो वा
 सोमेन यजते। देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो
 वै देवानां सुवाः। त एवास्मै सवान्प्रयच्छन्ति। त एनं पुनः
 सुवन्ते राज्याय। देवसू राजा भवति॥१०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥ [२]

उदस्थाद्देव्यदितिर्विश्वरूपी। आयुर्यज्ञपतावधात्।
 इन्द्राय कृण्वती भागम्। मित्राय वरुणाय च। इयं वा
 अग्निहोत्री। इयं वा एतस्य निषीदति। यस्याग्निहोत्री
 निषीदति। तामुत्थापयेत्। उदस्थाद्देव्यदितिरिति। इयं वै
 देव्यदितिः॥११॥

इमामेवास्मा उत्थापयति। आयुर्यज्ञपतावधादित्याह।
 आयुरेवास्मिन्दधाति। इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय
 वरुणाय चेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अवर्ति वा एषैतस्य
 पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदति। यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा
 निषीदति। तां दुग्ध्वा ब्राह्मणाय दद्यात्। यस्यान्नं नाद्यात्।
 अवर्तिमेवास्मिन्पाप्मानं प्रतिमुञ्चति॥१२॥

दुग्ध्वा ददाति। न ह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते। पृथिवीं वा

ए॒तस्य॒ पयः॒ प्रवि॑शति। यस्या॑ग्नि॒होत्रं॑ दु॒ह्यमा॑न॒ः॒ स्क॑न्दति।
 यद॒द्य दु॒ग्धं पृ॑थि॒वीम॑स॒क्त। यदोष॑धीर॒प्यसं॒रद्य॑दापः। पयो॑
 गृ॒हेषु॒ पयो॑ अ॒घ्निया॑सु। पयो॑ व॒त्सेषु॒ पयो॑ अस्तु॒ तन्मयी॑त्याह।
 पय॑ ए॒वाऽऽत्म॑न्गृ॒हेषु॒ प॒शुषु॑ धत्ते। अ॒प उप॑सृजति॥१३॥

अ॒द्भिरे॒वैन॑दाप्रोति। यो वै य॒ज्ञस्या॑र्ते॒ नाना॑र्त॒ः स॒ः सृ॑जति।
 उ॒भे वै ते तर्ह्या॑र्च्छतः। आ॒र्च्छति॒ खलु॒ वा ए॒तद॑ग्नि॒होत्र॑म्।
 यदु॒ह्यमा॑न॒ः॒ स्क॑न्दति। यद॑भिदु॒ह्यात्। आ॑र्ते॒ नाना॑र्तं य॒ज्ञस्य॒
 स॒ः सृ॑जेत्। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्क॑ होत॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा
 पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑ य॒ज्ञस्य॒ निष्क॑रोति॥१४॥

यद्यु॒द्धुत॑स्य॒ स्क॑न्दे॒त्। यत्ततो॑ऽहु॒त्वा पुन॑रे॒यात्। य॒ज्ञं
 वि॒च्छि॑न्द्यात्। यत्र॒ स्क॑न्दे॒त्। तन्नि॒षद्य॒ पुन॑र्गृ॒ह्णीयात्।
 यत्रै॒व स्क॑न्दति। तत॑ ए॒वैन॒त्पुन॑र्गृ॒ह्णाति। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्क॑
 होत॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑
 य॒ज्ञस्य॒ निष्क॑रोति॥१५॥

वि वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञश्छि॑द्यते। यस्या॑ग्नि॒होत्रे॑ऽधि॒श्रिते॒ श्वा-
 ऽन्तरा॑ धावति। रु॒द्रः खलु॒ वा ए॒षः। यद॒ग्निः। यद्वा॑म॒न्वत्या
 वर्त॑ये॒त्। रु॒द्राय॑ प॒शून॑पि॒ दध्या॑त्। अ॒प॒शुर्य॑ज॒मानः॑ स्यात्।

यदपोऽन्वतिषिञ्चेत्। अनाद्यमग्रेरापः। अनाद्यमाभ्यामपि
 दध्यात्। गार्हपत्याद्भस्मादाय। इदं विष्णुर्विचक्रम इति
 वैष्णव्यर्चाऽऽहवनीयोद्ध्वंसयन्नुद्वेत्। यज्ञो वै विष्णुः।
 यज्ञेनैव यज्ञं सन्तनोति। भस्मना पदमपि वपति
 शान्त्यै॥१६॥

वै देव्यर्दितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥—————[३]

नि वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते।
 निगार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि
 निम्रोचति। दर्भेण हिरण्यं प्रबद्धं पुरस्ताद्धरेत्। अथाग्निम्।
 अथाग्निहोत्रम्। यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति। ज्योतिर्वै
 हिरण्यम्। ज्योतिरेवैनं पश्यन्नुद्धरति। यदग्निं पूर्वं
 हरत्यथाग्निहोत्रम्॥१७॥

भागधेयैर्नैवेनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्।
 ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति।
 अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत। व्रतमेव हृतमनु
 म्रियते। अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति। यस्ताम्यति।
 अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि
 निम्रोचति॥१८॥

पुनः समन्यं जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि
निम्रोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।
नि वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। नि
गार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति।
चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। एतद्वा
अग्नेः प्रियं धाम। यदाज्यम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति।
यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्। भागधेयेनैवैनं प्रणयति।
ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः॥२०॥

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति। परां ची वा एतस्मै
व्युच्छन्ती व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। उषाः
केतुना जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तम्
स्वाहेति प्रत्यङ्घ्रिषद्याज्येन जुहुयात्। प्रतीचीमेवास्मै
विवांसयति। अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव
हृतमनु म्रियते। अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति॥२१॥

यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं

सूर्योऽभ्युदेति। पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य
निष्करोति। मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।
यस्याऽऽहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्य उद्वायेत्॥ २२॥

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनु
रुद्रोऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत।
रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यं
मन्थेत्॥ २३॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः।
स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु
प्रजानन्निति। छन्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयति।
गार्हपत्यं मन्थति। गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप
तिष्ठन्ते। स यदुद्वायति। तदनु पशवोऽप क्रामन्ति। इषे
रय्यै रमस्व॥ २४॥

सहसे द्युम्नायं। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह।

ऋ॒ख्सा॒मे वै सा॒रस्व॒तावु॒थ्सौ॑ । ऋ॒ख्सा॒माभ्या॒मेवै॒न॒ः
समि॒न्धे । स॒म्राड॑सि वि॒राड॑सीत्या॒ह । र॒थन्त॑रं वै स॒म्राट् ।
बृ॒हद्वि॒राट् ॥ २५ ॥

ताभ्या॒मेवै॒न॒ः समि॒न्धे । वज्रो॒ वै च॒क्रम् । वज्रो॒ वा ए॒तस्य॑
य॒ज्ञं वि॒च्छि॑न॒त्ति । यस्या॒नो वा॒ रथो॑ वाऽन्त॒राऽग्नी॑ याति॑ ।
आ॒ह॒व॒नीय॑मु॒द्वाप्य॑ । गा॒र॒ह॑प॒त्यादु॒द्धरे॑त् । यद॑ग्रे पूर्वं प्रभृ॑तं प॒दः
हि ते॑ । सूर्य॑स्य र॒श्मीन॑न्वा॒त॒तान॑ । तत्र॑ रयि॒ष्ठाम॑नु सं भ॑रै॒तम् ।
सं नः॑ सृज सु॒म॒त्या वाज॑व॒त्येति॑ ॥ २६ ॥

पूर्वे॑णै॒वास्य॑ य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑नु सन्त॑नोति । त्वम॑ग्रे स॒प्रथा॑
अ॒सीत्या॑ह । अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑ । दे॒वता॑भिरे॒व य॒ज्ञः
सन्त॑नोति । अ॒ग्नये॑ पथि॒कृते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेत् ।
अ॒ग्निमे॒व प॑थि॒कृत॑ः स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति । स ए॒वैनं॑
य॒ज्ञियं॑ पन्था॒मपि॑ नयति । अ॒न॒ङ्गान्दक्षि॑णा । व॒ही ह्ये॑ष
समृ॑द्ध्यै ॥ २७ ॥

हर॒त्यथा॑ग्नि॒होत्रं॑ नि॒म्रोच॑ति हरे॒द्दे॒वता॑ गच्छ॒त्युद्वा॒र्येन्मन्थे॑द्रमस्व बृ॒हद्वि॒राडि॑ति नवं च (नि वै
पूर्वं त्रीणि॑ नि॒म्रोच॑ति दर्भे॑ण यद्धि॒रण्यम॑ग्नि॒होत्रं॑ पुन॒र्वरु॑णो वारु॑णं नि वा ए॒तस्या॒भ्युदे॑ति
चतु॑र्ग॒हीत॑माज्यं यदाज्यं परा॑च्यु॒षाः पुन॑र्मि॒त्रो मैत्रं॑ यस्या॑ऽऽह॒व॒नीये॑ऽनु॒द्वाते॑ गा॒र॒ह॑प॒त्यो यद्वै

मन्थेदुद्धरेत्॥॥

[४]

यस्य॑ प्रातः सव॑ने सोमो॑ऽतिरिच्य॑ते। माध्यं॑ दि॒न॒ः स॒व॒नं
का॒मय॑मानोऽभ्यति॑रिच्यते। गौर्ध॑यति म॒रुता॒मिति॑ ध॒य॑द्वतीषु
कुर्व॑न्ति। हि॒नस्ति॒ वै स॒न्ध्यधी॑तम्। स॒न्धीव॒ खलु॒ वा
ए॒तत्। य॒त्स॒व॒नस्याति॑रिच्य॑ते। य॒द्वय॑द्वतीषु कुर्व॑न्ति। स॒न्ध्येः
शान्त्यै॑। गा॒य॒त्र॑ः सा॒मं भ॒वति॑ प॒ञ्चद॒शः स्तोमः॑। तेनै॒व प्रा॑तः
स॒व॒नान्न॑यन्ति॥२८॥

म॒रुत्वंती॑षु कुर्व॑न्ति। तेनै॒व माध्यं॑ दि॒नात्स॒व॒नान्न॑यन्ति।
होतु॑श्चम॒सम॒नूत्र॑यन्ते। होता॑ऽनु॒ श॑सति। म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञः
स॒माद॑धाति। यस्य॑ माध्यं॑ दि॒ने स॒व॒ने सोमो॑ऽतिरिच्य॑ते।
आ॒दि॒त्यं तृ॑तीयस॒व॒नं का॒मय॑मानोऽभ्यति॑रिच्यते। गौ॒रि॒वी॒तः
सा॒मं भ॒वति॑। अति॑रिक्तं॒ वै गौ॒रि॒वी॒तम्। अति॑रिक्तं॒
य॒त्स॒व॒नस्याति॑रिच्य॑ते॥२९॥

अति॑रिक्तस्य॒ शान्त्यै॑। ब॒ण्म॒हाः अ॑सि सूर्येति॑ कुर्व॑न्ति।
यस्यै॒वाऽऽदि॒त्यस्य॑ स॒व॒नस्य॑ का॒मे॒नाति॑रिच्य॑ते। तेनै॒वै॒नं
का॒मे॒न॒ सम॑र्धयन्ति। गौ॒रि॒वी॒तः सा॒मं भ॒वति॑। तेनै॒व
माध्यं॑ दि॒नात्स॒व॒नान्न॑यन्ति। स॒प्त॒द॒शः स्तोमः॑। तेनै॒व

तृतीयसवनान्नयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु
शः सति॥ ३०॥

मध्यत एव यज्ञः समादधाति। यस्य तृतीयसवने
सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत।
अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्येते। तत्त्वै दुष्प्रज्ञानम्।
यजमानं वा एतत्पशवं आसाहयन्ति। बृहत्सामं भवति।
बृहद्वा इमाँल्लोकान्दाधार। बारहताः पशवः। बृहतैवास्मै
पशून्दाधार। शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति। शिपिविष्टो वै
देवानां पुष्टम्। पुष्ट्यैवैनः समर्धयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते।
होताऽनुशः सति। मध्यत एव यज्ञः समादधाति॥ ३१॥

यन्ति सर्वनस्यातिरिच्येते शः सति दाधाराद्यौ च॥ [५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि
सः सुनुतः। यौ द्वौ सः सुनुतः। प्रजापतिर्वा एष
वितायते। यद्यज्ञः। तस्य ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं
वा एते सः सुन्वतोर्निर्बप्सति। पूर्वणोपसृत्या देवता
इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयां भवति। एतिवन्त्याज्यानि
भवन्त्यभिजित्यै॥ ३२॥

म॒रुत्व॑तीः प्रति॒पदः॑ । म॒रुतो॒ वै दे॒वाना॑मप॒राजित॑मा॒यत॑नम् ।
 दे॒वाना॑मे॒वाप॑राजित आ॒यत॑ने यतते । उ॒भे बृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे भ॑वतः ।
 इ॒यं वा॒व र॑थन्त॒रम् । अ॒सौ बृ॑हत् । आ॒भ्यामे॒वैन॑मन्त॒रैति॑ ।
 वा॒चश्च॒ मन॑सश्च । प्रा॒णाच्चा॑पा॒नाच्च॑ । दि॒वश्च॒ पृथि॑व्याश्च ॥ ३३ ॥

सर्व॑स्माद्वि॒त्ताद्वेद्या॑त् । अ॒भि॒व॒र्तो ब्र॑ह्मसा॒मं भ॑वति ।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑भि॒वृत्त्यै॑ । अ॒भि॒जि॒द्भव॑ति । सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्या॑भि॒जित्यै॑ । वि॒श्वजि॒द्भव॑ति । वि॒श्वस्य॑ जि॒त्यै । यस्य॑
 भू॒याः सो॒ यज्ञ॑क॒तव॑ इत्या॒हुः । स दे॒वता॑ वृ॒द्ध इति॑ ।
 यद्य॑ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमः॑ प॒रस्ता॑थ॒स्यात् ॥ ३४ ॥

उ॒क्थ्यं॑ कुर्वीत । यद्यु॒क्थः॑ स्यात् । अ॒ति॒रा॒त्रं कुर्वीत॑ ।
 य॒ज्ञक॑तुभि॒रे॒वास्य॑ दे॒वता॑ वृ॒द्धे । यो वै छ॒न्दो॑भि॒रभि॑भवति । स
 स॒ सु॒न्व॒तो॒रभि॑भवति । सं॒वेशाय॑ त्वोप॒वेशाय॑ त्वेत्या॒ह ।
 छ॒न्दा॑सि॒ वै सं॒वेश॑ उ॒पवेशः॑ । छ॒न्दो॑भि॒रे॒वास्य॑
 छ॒न्दा॑स्य॒भि॑भवति । इ॒ष्टर्गो॑ वा ऋ॒त्विजा॑मध्व॒र्युः ॥ ३५ ॥

इ॒ष्टर्गः॑ खलु॒ वै पूर्॒वोऽष्टुः॑ क्षी॒यते॑ । प्रा॒णा॑पा॒नौ मृ॒त्योर्मा॑
 पा॒त॒मि॒त्या॒ह । प्रा॒णा॑पा॒नयो॑रे॒व श्र॑यते । प्रा॒णा॑पा॒नौ मा मा॑
 हा॒सि॒ष्टमि॒त्या॒ह । नैनं॑ पु॒राऽऽयु॑षः प्रा॒णा॑पा॒नौ ज॑हितः । आ॒र्तिं

वा ए॒ते नि॒यन्ति॑ । येषां॑ दी॒क्षितानां॑ प्र॒मीय॑ते । तं यद॑व॒वर्ज॑युः ।
क्रूर॒कृता॑मि॒वेषां॑ लो॒कः स्या॑त् । आ॒ह॒र द॒हेति॑ ब्रू॒यात् ॥ ३६ ॥

तं दक्षि॑णतो वेद्यै॑ नि॒धाय॑ । सर्प॒राज्ञियां॑ ऋ॒ग्भिः स्तु॑युः । इ॒यं
वै सर्प॑तो॒ राज्ञी॑ । अ॒स्या ए॒वैनं॑ परि॑ददति । व्यृ॒द्धं तदि॒त्याहुः॑ ।
यथ्स्तु॑तमन॑नुशस्त॒मिति॑ । होता॑ प्रथ॒मः प्रा॑ची॒नावी॒ती
मा॑र्जा॒लीयं॑ परी॑यात् । या॒मीर॑नुब्रुवन् । सर्प॒राज्ञीनां॑ की॒र्तये॑त् ।
उ॒भयो॑रे॒वैनं॑ लो॒कयोः॑ परि॑ददति ॥ ३७ ॥

अथो॑ धुवन्त्ये॒वैनम् । अथो॒ न्येवा॒स्मै ह्रु॑वते । त्रिः परि॑यन्ति ।
त्रय॑ इ॒मे लो॒काः । ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यो॑ धुवते । त्रिः पुनः॑
परि॑यन्ति । षट्थ॑सम्पद्यन्ते । षड्वा ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तुभि॑रे॒वैनं॑
धुवते । अ॒ग्न आयू॑र॒षि पव॑स॒ इति॑ प्रति॒पदं॑ कुर्वी॒रन् ।
र॒थन्त॑रसा॒मैषा॑ सोमः॑ स्यात् । आयु॑रे॒वाऽऽत्म॑न्दधते । अथो॑
पा॒प्मान॑मे॒व वि॒जह॑तो यन्ति ॥ ३८ ॥

अ॒भिजि॑त्यै पृथि॒व्याश्च॑ स्याद॑ध्वर्युर्ब्रूयाल्लो॒कयोः॑ परि॑ददति कुर्वी॒रः॒स्त्रीणि॑ च ॥ ————— [६]

अ॒सुर्य॑ वा ए॒तस्मा॒द्वर्णं॑ कृ॒त्वा । प॒शवो॑ वी॒र्य॑मप॑ क्रामन्ति ।
यस्य॑ यू॒पो वि॒रोह॑ति । त्वा॒ष्ट्रं ब॑हुरू॒पमा॑ल॒भेत॑ । त्वष्टा॑ वै

रूपाणामीशे। य ए॒व रू॒पाणा॒मीशे॑। सोऽस्मिन्प॒शून् वी॒र्यं
यच्छति। नास्मा॑त्प॒शवो॑ वी॒र्यमप॑ क्रामन्ति। आर्तिं॒ वा ए॒ते
निय॑न्ति। येषां॑ दीक्षिताना॑म॒ग्निरु॒द्वाय॑ति॥३९॥

यदा॑हव॒नीयं॑ उ॒द्वाये॑त्। यत्तं म॒न्थे॑त्। विच्छि॑न्ध्यात्।
भ्रातृ॑व्यमस्मै जनयेत्। यदा॑हव॒नीयं॑ उ॒द्वाये॑त्। आग्नी॑द्धादुद्ध॒रेत्।
यदा॑ग्नी॑द्ध उ॒द्वाये॑त्। गार्ह॑पत्यादुद्ध॒रेत्। यद्गार्ह॑पत्य
उ॒द्वाये॑त्। अत॑ ए॒व पुन॑र्मन्थेत्॥४०॥

अत्र॒ वाव स॑ निल॑यते। यत्र॒ खलु॑ वै निली॑नमुत्त॒मं
पश्य॑न्ति। तदे॑नमिच्छन्ति। यस्मा॒द्दारो॑रु॒द्वाये॑त्। तस्या॒रणीं॑
कुर्या॑त्। क्रुमु॒कमपि॑ कुर्यात्। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः।
यत्क्रु॑मुकः। प्रि॒ययै॒वैनं॑ त॒नुवा॒ सम॑र्धयति। गार्ह॑पत्यं
मन्थ॑ति॥४१॥

गार्ह॑पत्यो वा अ॒ग्नैर्योनिः॑। स्वादे॒वैनं॑ योने॑र्जनयति।
नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यं जनयति। यस्य॒ सोमं॑ उप॒दस्ये॑त्।
सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यं द्वेधा विच्छि॑द्य। ऋ॒जीषे॑ऽन्यदा॑धूनुयात्।
जुहु॑यादन्यत्। सोमं॑मे॒वाभि॑षुणोति। सोमं॑ जुहोति। सोम॑स्य
वा अ॑भिषूयमाणस्य प्रि॒या त॒नूरु॑दक्रामत्॥४२॥

तथ्सुवर्णं॑ हिरण्यमभवत्। यथ्सुवर्णं॑ हिरण्यं कुर्वन्ति।
 प्रिययैवैनं॑ तनुवा॒ सम॑र्धयन्ति। यस्या॑क्रीतं॑ सोमं॑मप॒हरे॑युः।
 क्रीणीया॑देव। सैव ततः॑ प्रायश्चित्तिः। यस्य॑ क्रीतम॑प॒हरे॑युः।
 आ॒दा॒राऽश्च॑ फाल्गुनानि॑ चा॒भिषु॑णुयात्। गा॒य॒त्री य॑
 सोम॑मा॒हरत्। तस्य॑ योऽ॑शुः प॒राऽप॑तत्॥४३॥

त आ॒दा॒रा अ॑भवन्। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॑ व॒ल्कः प॑रा॒-
 ऽप॑तत्। तानि॑ फाल्गुनान्य॑भवन्। प॒शवो॑ वै फाल्गु॑नानि।
 प॒शवः॑ सोमो॑ राजा॑। यदा॑दा॒राऽश्च॑ फाल्गुनानि॑ चा॒भिषु॑णोति।
 सोम॑मे॒व राजा॑नम॒भिषु॑णोति। श्रु॒तेन॑ प्रातः स॒वने॑ श्रीणीयात्।
 द॒ध्रा म॒ध्यं दि॑ने॥४४॥

नी॒तमि॒श्रेण॑ तृतीयस॒वने॑। अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमः॑ स्याद्रथन्त॒र-
 सा॑मा। य ए॒वत्वि॒जो वृ॑ताः स्युः। त ए॑नं याजयेयुः। एकां॑
 गां दक्षि॑णां दद्या॒त्तेभ्य॑ ए॒व। पुनः॑ सोमं॑ क्रीणीयात्। य॒ज्ञेनै॒व
 तद्य॒ज्ञमि॑च्छति। सैव ततः॑ प्रायश्चित्तिः। सर्वा॑भ्यो॒ वा ए॒ष
 दे॒वता॑भ्यः सर्वे॑भ्यः पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मान॑मागु॒रते॑। यः स॒त्राया॑गु॒रते॑।
 ए॒तावा॑न्खलु॒ वै पु॑रुषः। याव॑दस्य वि॒त्तम्। स॒र्ववे॒दसे॑न॒ यजे॑त।
 स॒र्वपृ॑ष्ठोऽस्य॒ सोमः॑ स्यात्। सर्वा॑भ्य ए॒व दे॒वता॑भ्यः सर्वे॑भ्यः

पृष्ठेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीते॥४५॥

उद्धारयति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पराऽपंतन्मध्यन्दिन आगुरते पञ्च च॥—————[७]

पवमानः सुवर्जनः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता स पुनातु मा। पुनन्तु मा देवजनाः। पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं आयवः। जातवेदः पवित्रवत्। पवित्रेण पुनाहि मा। शुक्लेण देव दीद्यत्। अग्ने क्रत्वा क्रतूँ रनु॥४६॥

यत्ते पवित्रमर्चिषि। अग्ने विततमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे। उभाभ्यां देव सवितः। पवित्रेण सवेन च। इदं ब्रह्म पुनीमहे। वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः। तया मदन्तः सधमाद्येषु। वयँ स्याम पतयो रयीणाम्॥४७॥

वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनैषिरो मयोभूः। द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्। बृहद्भिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देव मन्मभिः। अग्ने दक्षैः पुनाहि मा। येन देवा अपुनत। येनाऽऽपो दिव्यं कशः। तेन दिव्येन ब्रह्मणा॥४८॥

इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानीरुध्येति। ऋषिभिः सम्भृतँ रसम्। सर्वँ स पूतमश्नाति। स्वदितं

मा॒त॒रि॒श्व॒ना। पा॒व॒मा॒नी॒र्यो अ॒ध्येति॑। ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो र॒सः।
र॒सम्। तस्मै॑ स॒र॒स्वती॑ दु॒हे। क्षी॒रं स॒र्पिर्मधू॑दकम्।
पा॒व॒मा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः॥४९॥

सु॒दु॒घा हि प॒य॑स्वतीः। ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो र॒सः।
ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑ ह॒ितम्। पा॒व॒मा॒नीर्दि॑शन्तु नः। इ॒मं लो॒कम॑थो
अ॒मुम्। का॒मा॒न्त्सम॑र्धयन्तु नः। दे॒वीर्दे॒वैः स॒माभृ॑ताः।
पा॒व॒मा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दु॒घा हि घृ॑त॒श्चुतः॑। ऋषि॑भिः
सम्भृ॑तो र॒सः॥५०॥

ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑ ह॒ितम्। येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण। आ॒त्मानं॑
पुन॑ते सदा॑। तेन॑ स॒हस्र॑धा॒रेण॑। पा॒व॒मा॒न्यः पुन॑न्तु मा।
प्रा॒जा॒प॒त्यं प॒वित्र॑म्। श॒तो॒द्याम॑ हिर॒ण्मय॑म्। तेन॑ ब्रह्म॒विदो॑
व॒यम्। पू॒तं ब्रह्म॑ पुनीमहे। इन्द्रः॑ सुनी॒ती स॒ह मा पुना॑तु।
सोमः॑ स्व॒स्त्या वरु॑णः स॒मीच्य॑। य॒मो राजा॑ प्रमृ॒णाभिः॑
पुना॑तु मा। जा॒तवे॑दा मोर्जय॑न्त्या पुना॑तु॥५१॥

अनु॑ रयीणां ब्रह्म॑णा स्व॒स्त्यय॑नीः सु॒दु॒घा हि घृ॑त॒श्चुत॑ ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो र॒सः पुना॑तु त्रीणि॑
च॥

[८]

प्रा॒जा वै स॒त्रमा॑स॒त तप॑स्तप्य॑माना अ॒जु॒ह्वतीः॑। दे॒वा

अपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तम-
जुहवुः। तेनार्धमास ऊर्जमवारुन्धत। तस्मादर्धमासे देवा
इज्यन्ते। पितरोऽपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्।
तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन मास्यूर्जमवारुन्धत।
तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या अपश्यश्चमसं
घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५२॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत।
तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपहियते। प्रातश्च सायं च।
पशवोऽपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्त-
मजुहवुः। तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात्रिरहः पशवः
प्रेरते। प्रातः सङ्गवे सायम्। असुरा अपश्यश्चमसं घृतस्य
पूर्णं स्वधाम्॥५३॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्जमवारुन्धत।
ते देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभवन्। यद्वयं स्म इति।
त एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन्। तानि निरवपन्। तैरेवैषां
तामूर्जमवृञ्जत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥५४॥

यद्यजते। यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे।

यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्जमवारुन्धत।
तान्तेनावरुन्धे। यदावसथेऽन्नं हरन्ति। यामेव मनुष्या
ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे। यद्वक्षिणां ददाति॥५५॥

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे।
यच्चातुर्मास्यैर्यजते। यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत।
तान्तेनावरुन्धे। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति।
विराजो वा एषा विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि।
वैश्वदेवेनास्मिँल्लोके प्रत्यतिष्ठत्। वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे।
साकमेधैरमुष्मिँल्लोके। एष ह त्वावैतत्सर्वं भवति। य एवं
विद्वांश्चातुर्मास्यैर्यजते॥५६॥

मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा
ददात्यतिष्ठच्चत्वारि च॥

[९]

अग्निर्वाव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा
इदावत्सरः। वायुरनुवत्सरः। यद्वैश्वदेवेन यजते।
अग्निमेव तत्संवत्सरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः।
संवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत। यद्वरुण-
प्रघासैर्यजते। आदित्यमेव तत्परिवत्सरमाप्नोति॥५७॥

तस्माद्वरुणप्रधासैर्यजमानः। परिवत्सरीणाः स्वस्तिमा-
शास्तु इत्याशासीत। यत्साकमेधैर्यजते। चन्द्रमसमेव
तदिदावत्सरमाप्नोति। तस्मात्साकमेधैर्यजमानः। इदा-
वत्सरीणाः स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत। यत्पितृयज्ञेन
यजते। देवानेव तदन्ववस्यति। अथवा अस्य वायुश्चानु-
वत्सरश्चाप्रीतावुच्छिष्येते। यच्छुनासीरीयेण यजते॥५८॥

वायुमेव तदनुवत्सरमाप्नोति। तस्माच्छुनासीरीयेण
यजमानः। अनुवत्सरीणाः स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत।
संवत्सरं वा एष ईप्सतीत्याहुः। यश्चातुर्मास्यैर्यजत इति।
एष ह त्वै संवत्सरमाप्नोति। य एवं विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजते।
विश्वे देवाः समयजन्त। तेऽग्निमेवायजन्त। त एतं
लोकमजयन्॥५९॥

यस्मिन्नाग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजते। एतमेव लोकं जयति।
यस्मिन्नाग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन यजते।
अथ संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा संवत्सरस्य
गृहपतिमाप्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति। यदा
सहस्रयाजिनमाप्नोति॥६०॥

अथ गृहमे॒धिन॑मा॒प्नोति॑। य॒दा गृहमे॒धिन॑मा॒प्नोति॑।
 अथा॒ग्नि॑र्भवति। य॒दाग्नि॑र्भवति। अथ॒ गौ॑र्भवति। ए॒षा वै
 वै॒श्वदे॒वस्य॑ मा॒त्रा॑। ए॒तद्वा ए॒तेषा॑मव॒मम्। अतो॑तो वा उ॒त्तरा॑णि
 श्रेया॑ंसि भवन्ति। यद्वि॒श्वे दे॒वाः स॒मय॑जन्त। तद्वै॒श्वदे॒वस्य॑
 वैश्वदे॒वत्वम्॥६१॥

अथा॑ऽऽदि॒त्यो वरु॑ण॒ः रा॒जा॒नं वरु॑णप्र॒घासै॑र॒यज॑त। स
 ए॒तं लो॒कम॑जयत्। यस्मि॑न्नादि॒त्यः। यद्वरु॑णप्र॒घासै॑र्यज॑ते।
 ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति। यस्मि॑न्नादि॒त्यः। आ॒दि॒त्यस्यै॒व
 सायु॑ज्यमु॒पैति॑। यदा॑दि॒त्यो वरु॑ण॒ः रा॒जा॒नं वरु॑णप्र॒घासै॑-
 रय॑जत। तद्वरु॑णप्र॒घासा॑नां वरु॑णप्र॒घास॑त्वम्। अथ॒ सोमो॑
 राजा॒ छन्दा॑ंसि सा॒कमे॒धैर॑यजत॥६२॥

स ए॒तं लो॒कम॑जयत्। यस्मि॑न्श्च॒न्द्रमा॑ वि॒भाति॑।
 यथ्सा॑कमे॒धैर्य॑ज॑ते। ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति। यस्मि॑न्श्च॒न्द्रमा॑
 वि॒भाति॑। च॒न्द्रम॑स ए॒व सायु॑ज्यमु॒पैति॑। सोमो॑ वै
 च॒न्द्रमा॑ः। ए॒ष ह॒ त्वै सा॒क्षात्सोमं॑ भक्षयति। य ए॒वं
 वि॒द्वान्थ्सा॑कमे॒धैर्य॑ज॑ते। यथ्सोमंश्च॒ राजा॒ छन्दा॑ंसि च
 स॒मैध॑न्त॥६३॥

तत्साकमेधानां साकमेधत्वम्। अथर्तवः पितरः
 प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। त एतं लोकमजयन्।
 यस्मिन्वृतवः। यत्पितृयज्ञेन यजते। एतमेव लोकं जयति।
 यस्मिन्वृतवः। ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदृतवः पितरः
 प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य
 पितृयज्ञत्वम्॥६४॥

अथौषधय इमं देवं त्र्यम्बकैरयजन्त प्रथमहीति। ततो वै
 ता अप्रथन्त। य एवं विद्वांस्त्र्यम्बकैर्यजते। प्रथते प्रजयां
 पशुभिः। अथ वायुः परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत। स
 एतं लोकमजयत्। यस्मिन्वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजते।
 एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्वायुः॥६५॥

वायोरेव सायुज्यमुपैति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्र
 चातुर्मास्ययाजी मीयता (३) न प्रमीयता (३) इति।
 जीवन्वा एष ऋतूनप्येति। यदि वसन्तो प्रमीयते। वसन्तो
 भवति। यदि ग्रीष्मे ग्रीष्मः। यदि वरुणासु वरुणाः। यदि शरदि
 शरत्। यदि हेमन् हेमन्तः। ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमप्येति।
 संवत्सरः प्रजापतिः। प्रजापतिर्वावैषः॥६६॥

परिवत्स्रमाप्रोति शुनासीरीयेण यजतेऽजयन्त्सहस्रयाजिनमाप्रोति वैश्वदेवत्व९ साकमेधेरयजत
समैधन्त पितृयज्ञत्वं जयति यस्मिन्वायुरहेमन्तस्त्रीणि च॥—————[१०]

उभये युव९ सुराममुदस्थान्नि वै यस्य प्रातः सवन एकैकोऽसुर्यं पवमानः प्रजा वै
सत्रमांसताग्निर्वाव संवत्सरो दश॥१०॥

उभये वा उदस्थात्सर्वाभिर्मध्यतोऽत्र वाव ब्राह्मणेष्वाथं गृहमेधिन९ षट्त्थष्टिः॥६६॥

उभये वा वैषः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥